

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ Β΄

Αριθμ. Πρωτ./ΕΞ. 4766 /2016 Έν Αθήναις τῆ 23ῃ Σεπτεμβρίου 2016

Πρός
Τόν Ἀξιότιμον
Υπουργόν Παιδείας, Ἐρεῦνης
καί Θρησκευμάτων
κ. Νικόλαον Φίλην
Ἄνδρᾶ Παπανδρέου 37
151 22 ΜΑΡΟΥΣΙ

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἡ υπόθεση τῆς Ἐκκλησίας εἶναι υπόθεση ἑνός Λαοῦ καί ὄχι βεβαίως ἑνός Ὑπουργοῦ, ὅταν μάλιστα παραθεωροῦνται θεμελιώδεις συνταγματικές διατάξεις (ἄρθρο 13) καί διατάξεις τοῦ ἐκτελεστικοῦ νόμου τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος (ἄρθρο 2, ν. 590/1977).

Ὁ ἐπίσημος ρόλος τῆς Ἐκκλησίας στήν περίοδο τῆς Δικτατορίας ἦταν συνεπής καί ἀδιάβλητος γιά τήν ἀποστολή της, γι' αὐτό ἀποκλείει πλήρως τίς ὅποιεσδήποτε ἰδεοληπτικές ἐρμηνεῖες τῶν ὁποίωνδήποτε ἐπικριτῶν ἢ πολεμίων της. Ἄλλωστε, ἄν ἴσχυαν οἱ παντελῶς ἀβάσμιες καί πλασματικές ἐπικρίσεις, ὅτι δῆθεν ἡ Ἐκκλησία συνεργάσθηκε μέ τή Δικτατορία, τότε θά πρέπει νά ἀπαντηθοῦν ἀπό τούς ἐπικριτές της τά ἐπόμενα σοβαρά ἐρωτήματα, ἥτοι, ἄν εἶχε συνεργασθῆ ἡ Ἐκκλησία μέ τή Δικτατορία, τότε:

1. γιατί ἐνθρονίστηκε αὐθαιρέτως, παρανόμως καί ἀντικανονικῶς ὁ σθεναρῶς ἀρνηθεῖς νά παραιτηθῆ γηραιός Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος;

2. γιατί ἀπαγορεύθηκε ἡ συνέλευση τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί γιατί συγκροτήθηκε μία ὀλιγομελής «ἀριστίνδην» Σύνοδος ἐκλεκτῶν της Ἀρχιερέων τόσο γιά τήν ἐκλογή νέου Ἀρχιεπισκόπου, ὅσο καί γιά τή διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας, ἀντί τῆς Ἱεραρχίας;

3. γιατί ἐκδιδόταν ἀνά ἐξάμνηνο μία νέα νομοθετική παράταση γιά τήν ἀπαγόρευση τῆς συνελεύσεως τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας μέχρι τό 1970;

4. γιατί σέ ὀλόκληρη τήν ἐπταετία ἀπαγορεύθηκε ὁποιοσδήποτε διορισμός ἔστω καί ἑνός θεολόγου στή Μέση Ἐκπαίδευση;

5. γιατί δέν συνδέθηκε τό πλασματικό σύνθημα «Ἑλλάς Ἑλλήνων Χριστιανῶν» μέ τίς θεσμικές ἐκφράσεις μιᾶς πρόθυμης σέ συνεργασία, ὅπως ὑποστηρίζουν σκοπίμως οἱ ἐπικριτές της, ἐκκλησιαστικῆς ἡγεσίας;

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Αθηνῶν Ἱεραρχος Β΄